

ת"פ 53579/09/12 - מדינת ישראל נגד אולג סוקולוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 53579-09-12 מדינת ישראל נ' סוקולוב
בפני כב' השופטת הדסה נאור

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נעמי פנן נגד אולג סוקולוב
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד יעל

הכרעת דין

1. שני אנשים זרים זל"ז, ללא כל היכרות מוקדמת ביניהם, הנאשם - ממוצא רוסי - והמתלונן אווקה אמבאו (להלן: "**המתלונן**") - ממוצא אתיופי, מעורבים באירוע אלימות ביניהם, במהלכו לשניים נגרמות חבלות של ממש.

בסופה של החקירה הוגש כתב אישום נגד הנאשם, והמתלונן שימש כעד תביעה נגדו.

על פי המתואר בכתב האישום בתאריך 19.3.12, סמוך לשעה 07:00, ברחוב יפת 183 בתל-אביב (להלן: "**מקום האירוע**") תקף הנאשם את המתלונן, בכך שהכה אותו במכת אגרוף בפניו ולאחר שהאחרון נפל לרצפה המשיך לבעוט בגבו.

כתוצאה מהתקיפה, נטען, נגרמו למתלונן שפשופים בידיים ונשברו לו שתי שיניים קדמיות.

2. אין מחלוקת כי בין הנאשם למתלונן לא הייתה היכרות מוקדמת לאירוע, כי במועד הנטען בכתב האישום נפגשו השניים זה עם זה, באקראי, במקום האירוע, בתחנת האוטובוס או בסמוך אליו.

עוד מוסכם כי במהלך אותו מפגש התרחש ביניהם אירוע אלימות - בין אם כגרסת המתלונן, לפיה בעת שהמתין בתחנת האוטובוס במקום האירוע הגיע הנאשם ולאחר שחנק אותו תקף אותו במכת אגרוף בפניו, זרק אותו למדרכה וגרם לנפילתו, ובין אם כגרסת הנאשם, לפיה כשהגיע למקום האירוע שפך עליו המתלונן קפה, מכוס שאחז בידו ובעת שניסה לקחת ממנו את כוס הקפה נשך אותו המתלונן בידו.

גם לא שנוי במחלוקת, לאור ממצאי החקירה והראיות שנאספו והוצגו בבית המשפט, שכתוצאה מהאירוע נשפך

קפה, מכוס שהחזיק המתלונן בידו, על הנאשם וכי נגרמו חבלות הן למתלונן - 4 שיניו הקדמיות נפלו, הוא דימם מפיו, סבל מכאבים באזור הגב והצלעות ונגרמו לו חבלה במרפק יד שמאל ושפשופים בידיים - והן לנאשם - פצעים, שריטות, נפיחות ורגישות באצבעות קמיצה וזרת בכף יד ימין.

3. המחלוקת מתייחסת לאופי אירוע האלימות וחלקו של כל אחד מהמעורבים להתהוותה והתרחשותה ובמסגרת זו לשאלות הבאות:

א. באיזה שלב נשפך הקפה על הנאשם?

האם כטענת המתלונן, הקפה שהיה בכוס שבידו נשפך עליו ועל הנאשם בעת שנפל אחורנית, כתוצאה ממכת האגרוף בפניו, שקיבל מידי הנאשם, או שמא כטענת הנאשם, שפיכת הקפה עליו בידי המתלונן, מיד עם הגעתו למקום האירוע, היוותה את הטריגר לכל האירוע.

ב. כיצד נשברו שיניו של המתלונן ובאיזו דרך נגרמו החבלות לאצבעותיו של הנאשם?

האם כטענת המתלונן, כל החבלות, שלו ושל הנאשם, הן תולדה של מכת האגרוף בפניו שגרמה לנפילת שיניו ובבד בבד נפגעו אצבעותיו של הנאשם, במהלך וכתוצאה מפגיעתן בשיניו, או שמא כטענת הנאשם, באחת מגרסאותיו, שיניו של המתלונן נעקרו בעת שהלה נעץ את שיניו באצבעותיו.

4. כדי להתמודד עם שתי הגרסאות הסותרות, בשאלות שהן בלב המחלוקת, יש לבחון כל אחת מהן, את אופן הצגתה, את הגיונה הפנימי וסבירותה, ועל סמך זה לקבוע את מהימנותה.

בהתחשב בכך שלא הובאו עדי ראיה לאירוע, אף שלגרסת הנאשם עמדו בתחנת האוטובוס לפחות שתי נשים שעימן הייתה לו היכרות מוקדמת ולמצער ידע את כתובתה ואת הדרך לאתר אחת מהן, ההכרעה, בין שתי הגרסאות, תיפול על פי מידת האמון שארכוש לכל אחת מהן, ולמשקל שיש לתת לאי הבאת עדות הראיה לעדות.

5. על פי הראיות שהוצגו בבית המשפט מסר המתלונן את גרסתו לאירוע בשלוש הזדמנויות:

הראשונה - לשוטרי הסיור שהגיעו למקום האירוע בעקבות פנייתו למשטרה סמוך לאחר שהאירוע הסתיים והנאשם עזב את המקום ופנה לביתו.

השנייה - בעימות שנערך בינו לבין הנאשם יומיים לאחר האירוע.

השלישית - בעדותו בבית המשפט.

שני שוטרי הסיור שהגיעו למקום האירוע ופגשו במתלונן רשמו דו"חות פעולה, בהם פירטו את הגרסה ששמעו מפיו, על אף הקושי להבינו בשל מגבלות הידע שלו בשפה העברית.

על פי דוח הפעולה שרשמה השוטרת נלי רמבאום (להלן: "השוטרת"), מסר לה המתלונן כי: "ישנו אדם רוסי שאינו מכיר אותו ולא יודע את שמו אשר תקף אותו ופצע אותו ושבר לו את השיניים".

בדוח הפעולה שערך השוטב ירון דרורי (להלן: "השוטר") נרשמה גרסה מעט יותר מפורטת ולפיה "בחור ממוצא רוסי נתן לו אגרוף ושבר את שיניו ובנוסף חבט בו באגרופיו בגבו ובידו".

העימות נערך כבר בסיוע מתורגמן לאמהרית, ובדוח העימות נרשמה גרסת המתלונן, אותה הטיח בפני הנאשם, בה התמודד גם עם טענת הנאשם לפיה שפך עליו קפה מהכוס שהחזיק בידו. וכך סיפר המתלונן על שארע: "הייתי עומד ליד התחנה, הייתי מחכה להסעה כדי להגיע לעבודה שלי, איך שהייתי מחכה בתחנה הוא עבר את הרמזור בא ישר אליי דחף אותי איך שהגיע ונתן לי בוקס אחר כך הפיל אותי וחנק אותי על הגרון. הוא הרביץ לי בגב האמצעי בצד שמאלי. הוא נתן לי ברגל בנעליים שלו אחורה, גם במצב הזה הקשה הוא לא עזב אותי כשהוא לחץ עליי אז אני מראה לך שנפגעתי במרפק... כשנתן לי מכה אז את יכולה להאמין לי בדבר אחד אחרי שנתן לי מכה נפלו לי השיניים".

בתגובה לטענת הנאשם ששפך עליו קפה סיפר המתלונן: "כשהוא החזיק אז אני בדיוק התחלתי לשתות את הכוס קפה שלי ואז נשפך הקפה, לא זוכר איפה נשפך הקפה".

בעדותו בבית המשפט, שאף היא נמסרה בסיוע מתורגמן לאמהרית, חזר למעשה המתלונן על הגרסה, אותה מסר במהלך העימות, על נסיבות האירוע ותקיפתו על ידי הנאשם, כששב ושלל את טענת הנאשם ששפך עליו בכוונה את הקפה והבהיר כי הקפה נשפך מהכוס שהייתה בידו "אחרי שהוא נתן לי את האגרוף נפלתי אחורה והקפה נשפך על שיניו".

המתלונן רק הוסיף את מספר השיניים שנשברו לו כתוצאה ממכת האגרוף וסיפר כי נשברו ארבע שיניו הקדמיות שלמעשה נפלו עם השורש, כך שנגרם לו דימום בפה.

בעדותו התייחס המתלונן, לראשונה, הן בחקירתו הראשית והן בנגדית, לנסיבות בהן נגרמו לנאשם חתכים בידיים, כשהשיב לשאלות ישירות שנשאל בעניין. לטענתו זה קרה כך: "כשהוא נתן לי אגרוף האצבעות של הנאשם נפגעו. הוא עמד מולי ונתן לי אגרוף לפה... כתוצאה מהבוקס שהוא נתן לי האצבעות שלו נכנסו לפה שלי והוא נפגע ביד".

6. ראיות תומכות לגרסת המתלונן לפיה נחבל, באופן המתואר על ידו, ניתן למצוא הן מתיאור מצבו, בדוחות הפעולה שנרשמו על ידי שוטרי הסיוע שהגיעו למקום, הן מלוח התצלומים שהוגש והן מהממצאים הרפואיים העולים מהמסמכים שהתקבלו מחדר המיון במרכז הרפואי תל-אביב ע"ש סוראסקי, לשם הגיע המתלונן לאחר האירוע.

השוטרת ציינה בדוח הפעולה כי הבחינה ש"על המודיע ישנן חבלות: שיניים חסרות, שפה סדוקה, מתלונן על כאבי גב ויש לו חבלה על מרפק יד שמאל". השוטר ציין כי "הבחנתי בבחור אשר דימם מפיו [...] יש לציין כי הבחנתי בשיניים חסרות בפיו ובדימום משפתו העליונה וכתמי דם על חולצתו. בנוסף ראיתי לאחר שהנ"ל הפנה את תשומת ליבי לשפשוף טרי עם דם על אמתו השמאלית".

בתצלומי החבלות שנמצאו על המתלונן ניתן להבחין כי שיניו הקדמיות בלסת העליונה חסרות וכי נגרמה לו חבלה במרפק יד שמאל.

מגיליון הטיפול בחדר המיון ניתן ללמוד שהמתלונן התקבל בבית החולים בשעה 12:19, שם אובחן במצב כללי טוב וצוין כי חסרות לו שיניים קדמיות, קיימת רגישות בצלעות ושפשוף במרפק.

מומחה פה ולסת, אשר בדק את המתלונן רשם בגיליון הרפואי כי המתלונן "נחבל בקדמת הלסת העליונה ממכת אגרוף. נשך 22XX12 איננו. ללא לצרציות, ללא פגיעה בשיניים נוספות. סגר יציב. פתיחת פה תקינה. ללא צורך בהתערבות פה ולסת. מתלונן על כאב בצלעות משמאל. נא בדיקת אורתופד"

7. הנאשם, אף הוא מסר במספר הזדמנויות תיאור של ההתרחשות מנקודת מבטו.

הראשונה - לשוטרי הסיור שפגשו בו בשטח על פי הצבעת המתלונן בפניהם.

השנייה - בחקירתו במשטרה ביום האירוע.

השלישית - במהלך העימות שהתקיים עם המתלונן, יומיים לאחר האירוע.

הרביעית - בעדותו בבית המשפט, בחקירתו הראשית והנגדית.

לטענת הנאשם, בקליפת האגוז, המתלונן עמד בתחנת האוטובוס, איים עליו שישפוך עליו קפה מכוס הקפה שהייתה בידו ואחר כך שפך עליו קפה. הנאשם בתגובה רצה לקחת ממנו את כוס הקפה ואז המתלונן נשך אותו וכתוצאה מכך נגרמה לנאשם חבלה באצבעותיו.

בדיקה מעמיקה של גרסתו, בכל אחת מהתחנות בהן התבקש לפרטה, מלמדת כי מדובר בגרסה מתפתחת ורצופה בסתירות.

אנתח, אפוא, את דבריו כפי שהובאו בהזדמנויות השונות ביחס לכל אחד ממרכיבי האירוע על פי טענתו.

בפני שוטרי הסיור סיפר הנאשם כי בעת שחיכה בתחנת האוטובוס, עבר במקום המתלונן, שפך עליו כוס קפה על הפנים ואז נשך את אצבעות ידו השמאלית.

על פי התיאור שנרשם מפיו בדוח הפעולה של השוטרת עבר המתלונן במקום "ושפך עליו כוס קפה רותחת על הפנים ואז פשוט תפס לו את שלושת האצבעות ביד שמאל עם שיניו ולחץ חזק עד כדי כך שהשיניים שלו נשארו תקועות באצבעותיו".

בדוח הפעולה של שוטר הסיור נרשם מפיו של הנאשם כי "בעת שחיכה בתחנת אוטובוס, אווקה (המתלונן - ה.ג.) שפך עליו כוס קפה ונשך ידו הימנית - מראה לי סימני נשיכות, ראיתי סימני חתכים טריים ודם על ידיו ובזרת ידו. אולג בתגובה לנשיכה... משך את ידו ונחבל ושיניו של אווקה נעקרו ממקומן".

בחקירתו במשטרה הוסיף פרט נוסף ותיאר כי בטרם שפך עליו המתלונן את הקפה הוא איים עליו פעמיים שעוד

מעט "הוא זורק קפה בפנים שלי" ולכן פנה אליו ושאל אותו מה הוא רוצה ממנו, כשבפעם השלישית שפך המתלונן את הקפה בפניו ואף הוסיף לאיים שישפוך עליו את יתר הקפה שנשאר בכוס.

יומיים לאחר חקירתו במשטרה עומת הנאשם עם המתלונן והפעם הוסיף וסיפר כי עמד עם אוזניות לאוזניו ולכן לא שמע מה המתלונן אומר לו "הוא מתחיל דיבור איתי לא יודע מה אני הייתי באוזניות" ואז לטענתו שפך עליו המתלונן פעמיים את הקפה מהכוס והתכוון לשפוך פעם שלישית.

גם בעדותו בבית המשפט התייחס הנאשם לשלב שקדם, לטענתו, לשפיכת הקפה עליו, כשבחקירתו הראשית סיפר שהמתלונן "איים עליי שישפוך על הפנים שלי כוס קפה. אמרתי לו שהוא לא נורמאלי ושאלתי מה קרה לו. אז הוא שפך על הפנים שלי כוס קפה" ובחקירתו הנגדית שמענו לראשונה שמדובר היה באיום בהתנהגות ולא במלל "הלכתי, הסתכלתי עליו, הוא הסתכל עליי ועשה תנועה מאיימת עם היד שישפוך עליי את הקפה... שאלתי אותו 'אתה בסדר? מה אתה רוצה ממני?'".

נראה שהנאשם השאיר את כל האופציות פתוחות - שפך עליו את הקפה ללא התרעה מוקדמת או איים עליו לפני, בין אם במלל ובין אם בהתנהגות, שמע את תוכן האיומים או כלל אינו יודע מה אמר לו לפני ששפך עליו את הקפה מפני שהרכיב אוזניות לאוזניו.

אם על פי גרסתו בפני שוטרי הסיור המתלונן תפס את אצבעותיו ונשך אותן מיד לאחר ששפך על פניו את הקפה, מבלי שהוא נקט מצידו בכל פעולה כלפיו, הרי שבגרסאות המאוחרות יותר סיפר שהנשיכה באה בעקבות ניסיונו להוציא את כוס הקפה מידי המתלונן.

וכך תיאר, בהודעתו במשטרה, את שאירע, לטענתו, כשניסה לקחת מידי המתלונן את כוס הקפה "הוא לוקח אותי כמו כלב ליד שלי עם שיניים שלו, כמה שניות לא יכולתי לעשות חזרה יד שלי".

בהודעה זו כמו גם בתיאורים הבאים שמסר לא חזר על גרסתו הראשונה לפיה כתוצאה מנשיכת אצבעותיו נשרו שיניו הקדמיות של המתלונן.

יתרה מכך, לעומת גרסתו בפני השוטרים בשטח, הכחיש הנאשם בהודעתו במשטרה כי שיניו של המתלונן נעקרו במהלך האירוע ומסר "לא מרביץ אותו אף פעם, לא מרביץ אותו בפנים ובגב, גם אני ראיתי שפנים שלו בסדר, אם לא מספיק שיניים בפה זה לא מכה שלי זה לא דבר שלי זה לא עבודה שלי" וכשנשאל שאלה ישירה האם "לבחור עפו שתי שיניים" השיב "אני חושב שזה אצלו היה ככה, לא יודע".

גם בעדותו בבית המשפט המשיך הנאשם בקו זה, כשבחקירתו הראשית טען כי "לא היו עליו סימנים בגלל המכות שלי, בגלל שאף פעם לא הרבצתי לו ולא עשיתי לו משהו עם הידיים שלי" ובחקירתו הנגדית הכחיש

שהמתלונן דימם מפיו, בניגוד לגרסת השוטר וטען **"לא היה דם. ישבתי בניידת וגם שם המתלונן לא היה עם דם"**.

מנגד עמד על גרסתו לפיה המתלונן נשך את אצבעות ידו באמצעות שיניו, כשביקש לקחת ממנו את ספל הקפה, וגרם לו במעשיו לסימנים, כפי שניתן לראות וללמוד מהתצלומים של אצבעות כף ידו השמאלית ומתעודת הרופא שבדק אותו ביום האירוע ולאחריו.

מאחר שאין מחלוקת שלאחר האירוע היו חסרות 4 שיניים קדמיות בפיו של המתלונן התבקש הנאשם להסביר כיצד נשך אותו המתלונן אם לא היו לו שיניים בפיו.

בתשובה מבולבלת ניסה הנאשם להתמודד עם השאלה, כשטען בתחילה **"שהיו לו שאריות של שיניים"** ובהמשך **"הוא נשך אותי עם השיניים האחרות"** ולאחר מחשבה והיסוס שב להתייחס לטענת המתלונן לפיה הרביץ לו כך ש-4 שיניים שלו עפו וטען **"במשטרה הוא היה בסדר בלי סימנים על הפנים... השיניים לא היו בגללי. לא עשיתי לו את זה... זאת לא מכה שלי"**, אך לא שב על גרסתו הראשונה לפיה שיניו של המתלונן עפו כתוצאה מהנשיכה החזקה שנשך את ידו.

בחקירתו הנגדית, כשנשאל האם כל הפצעים שצולמו בידו, שנמצאו על שתי אצבעותיו - זרת וקמיצה - נגרמו מהנשיכה השיב, בתחילה, בחיוב. רק כשעומת עם גרסתו בחקירה שם סיפר לחוקר שחלק מהפציעות נגרמו לו מהעבודה כי הוא עובד עם סכין, אישר שאכן מקור חלק מהסימנים מפציעות שנפצע במהלך עבודתו.

הנאשם התבקש גם להתייחס לחבלות שנמצאו על הנאשם ולתת הסבר כיצד וממה הן נגרמו.

כשנשאל בחקירתו במשטרה ממה יש למתלונן שריטה במרפק שמאל השיב **"לא יודע בגלל מה זה"** בהמשך, כשנשאל האם למתלונן יש סימני אלימות בגב בגלל שהוא בעט בו, העלה סברה ולפיה **"אולי בגלל שהוא נפל ויש לו סימנים ישנים"** וכשנשאל ממה הוא נפל השיב **"לא יודע. לא ראיתי שהוא נפל הוא זרק לי את הקפה בפנים ורץ ממני"**.

בעדותו בבית המשפט שינה גרסתו והפעם מסר כי ראה את המתלונן נופל. כשנשאל בחקירתו הראשית אם ראה חבלות על המתלונן השיב כי **"לא היו עליו סימנים בגלל המכות שלי, בגלל שאף פעם לא הרבצתי לו ולא עשיתי לו משהו עם הידיים שלי. כשהוא רץ ממני הוא נתקע במשהו, התגלגל, קם והמשיך לרוץ"**.

בחקירתו הנגדית שוב טען הנאשם שראה את המתלונן נופל ומתגלגל ולא הצליח להסביר מדוע במשטרה אמר דברים אחרים: **"ש... אמרת שאולי הוא נפל ושיש לו סימנים ישנים. מאיפה הבאת את זה? ת. הוא רץ ממני ואחרי כמה מטרים הוא נתקל במשהו, נפל והתגלגל. ש. ראית את זה? ת. כן."**

כשעומת עם גרסתו במשטרה שם, כאמור, טען שלא ראה את המתלונן נופל השיב: **"אמרתי שהוא נפל"**.

8. ככל שהעמקתי בגרסאות המתלונן והנאשם, התקשיתי לראות את ההיגיון שעומד מאחוריהן, שכן מדובר במעשה חסר פשר או הסבר הגיוני מכל היבט שהוא. אירוע אלימות בו מעורבים שני אנשים בוגרים, שלטענתם היו בדרכם לעבודה, אינו מתיישב עם התנהגות המתקבלת על הדעת ושניתן להבינה.

אולם מאחר שאין מחלוקת שאירוע אלים התרחש, יש לבחון את הגרסאות, לא על פי הגיון, אלא על פי התרשמות מאופן הצגתן של הגרסאות השונות וממידת העקביות בתיאור ההתרחשות על ידי כל אחד מהצדדים לאירוע, ובחינתן אל מול ראיות חיצוניות שהובאו, או שהיה צריך להביאן ולא הובאו.

גרסתו של המתלונן - הייתה עקבית לאורך כל הדרך, החל מהצגת האירוע על ידו בפני שוטרי הסיוור, המשך בעימות וכלה בעדותו בבית המשפט. אם ניתן להצביע על ניואנסים באופן תיאור האירוע הרי שאלה זניחים וניתן להסבירם על רקע קשיי השפה והתרגום.

גרסתו, לגבי החבלות שנגרמו לו כתוצאה ממעשי הנאשם, גם נתמכת, כאמור בגוף הכרעת הדין, בראיות חיצוניות: עדויות שוטרי הסיוור, התעודות הרפואיות ותצלומי החבלות.

גרסתו של הנאשם - מול גרסתו האמינה של המתלונן ניצבת גרסתו הבלתי אמינה והרצופה בסתירות, תמיהות ופירוכות של הנאשם, כפי שאלה פורטו בהרחבה בגוף הכרעת הדין.

לכך ניתן להוסיף את התרשמתי מהנאשם והמתלונן ומיחסי הכוחות ביניהם. הנאשם הינו אדם גדל גוף, הנראה שרירי וחזק, לעומת המתלונן שהינו צנום במידותיו ושלגביו אף הנאשם ציין כי כשראה אותו במשטרה התרשם ממידות גופו הצנועות: "**מתי שראיתי אותו במשטרה חשבתי שהוא תלמיד בבית ספר, בגיל 16, 17 ו-18**". על רקע התרשמות זו טענתו של הנאשם - כאילו ביקש המתלונן להתגרות בו וכי בסופו של המפגש ביניהם יצא המתלונן כשידו על העליונה, משהצליח לנשוך את הנאשם, ואילו הוא לא הגיב, לא הרים עליו יד ולא נגע בו כלל, אלא יצא חבול ופצוע - הינה טענה בלתי סבירה בלשון המעטה.

אכן, נמצאו חבלות על אצבעות ידו של הנאשם, כפי שמשתקף מתצלומי כפות ידיו ואף הוגשה תעודה רפואית המתעדת את הימצאו החבלות בשתי אצבעות בידו הימנית, אולם, לא ניתן, אליבא דגרסת הנאשם עצמו, לשייך את כל סימני החבלה לאירוע ולא ברור על פי עדות הנאשם אלו מהסימנים הינם תולדה של המפגש בין ידו לבין שיניו של המתלונן, מפגש שעל קיומו אין מחלוקת, תהא הגרסה אשר תהא.

9. לא נעלם מעיני כי הראיות להוכחת העבירה מבוססות בעיקרן על עדותו היחידה של המתלונן - שמצאתיה אמינה, כשמנגד לא התרשמתי מאמינות גרסתו של הנאשם, הכול כפי שפורט לעיל.

בטרם הכרעה במשקל הראיות, הזהרתי עצמי מפני חשש לטעות במסקנה העולה מעדותו, ולאחר בחינת מכלול הראיות שהובאו, מצאתי בתעודה הרפואית שהוגשה ובעדויות השוטרים ראיות התומכות בגרסת המתלונן, שכאמור, הייתה מהימנה עליי.

לכל אלה ראוי להוסיף את העובדה שהנאשם נמנע מלהביא לעדות את שתי שכנותיו, שלטענתו היו בתחנת

האוטובוס בזמן האירוע, אף שהוא מכירן ויכול היה לזמנן. מתשובותיו לשאלות ב"כ המאשימה עלה שאף לא בירר עמן אם הן ראו את האירוע, ונתן הסבר תמוה למחדלו זה, בהתחשב בחשד ובהמשך באישום שיוחס לו "אלה נשים ולא נערות צעירות. הן היו בדרך לעבודה. לעשות להן סתם ככה בעיות בשבע בבוקר?"

10. לאור כל האמור לעיל, לאחר שהשתכנעתי מכנות ומהימנות גרסתו של המתלונן, הגעתי למסקנה שהמאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום ואני מרשיעה את הנאשם על יסודן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, על פי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה היום, י"א אדר ב תשע"ד, 13 מרץ 2014, במעמד הצדדים